

[Ove Hansen.]

økonomisk udligning inden for de pågældende byområder og sikre et bredt økonomisk grundlag for varetagelsen af de større opgaver.

Det ville føre for vidt her ved denne førstebehandling at komme ind på en nærmere omtale af de mange sammenlægninger inden for de 3 store byområder, selv om der nok kunne være grund til at rejse visse problemer til nærmere overvejelse, men i det udvalgsarbejde, der forestår, bliver der formentlig rig anledning til at gå de enkelte områder grundigt igennem, ligesom der bliver lejlighed til at lytte til de henvendelser, der antagelig vil komme til udvalget.

Ved kommunalreformkommissionens besøg i de pågældende områder var der, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, kommunalt flertal for, at byområderne de 3 steder blev opdelt i flere kommunale enheder. I amtsrådene var der ligeledes flertal for en opdeling. Indenrigsministeren er imidlertid kommet til et andet resultat, et resultat, der snarere imødekommer centralkommunernes ønsker. Jeg tror dog ikke, at det så meget er købstædernes ønsker, ministeren har haft til hensigt at imødekomme, som at finde den løsning, området bedst kan være tjent med, og hvad der anses for at være den ideelle løsning. Hvis man ville opdele de 3 store byområder i flere enheder, var problemet antagelig ikke løst; det ville stadig eksistere. Jeg kan tilføje, at i så fald ville en fortsættelse af de nuværende tilstande næsten være at foretrække.

Om de sammenlægninger og grænser, ministeren foreslår, bør være de endelige, de rigtige, kan jeg ikke udtale mig om på nuværende tidspunkt. Det må vi se lidt nærmere på i folketingsudvalget.

Vi tillægger det stor betydning, at de mange kommunesammenlægninger muliggør en økonomisk udligning kommunerne imellem til gunst for de mindre velstående kommuner og til ugunst for de velstående, ligesom begrebet skattelykommune formentlig udelukkes.

Der er, som der tidligere er givet udtryk for, mange overraskelser i forslaget, og selv om jeg ikke her skal komme nærmere ind på dem, skal jeg dog gøre en undtagelse. Det er Nørresundbys sammenlægning med Ålborg. Der kan anlægges mange betragtninger for og imod denne sammenlægning,

bl. a. om Limfjorden udgør en naturlig grænse, om fjorden i det hele taget har betydning som grænse. Broer og snart en tunnel, der forbinder de to driftige byer, fortæller, at de alligevel har brug for hinanden. En trafikopgørelse, som blev foretaget i 1962, viser, at der over broen i det år passerede 8,9 mill. køretøjer, hvilket svarer til en døgntrafik på 24.000 køretøjer. Ifølge en prognose for 1980 ville trafikken nå 80.000 køretøjer pr. døgn.

Det bliver nu kommunalreformkommissionen, der ved indstilling til indenrigsministeren nøjere skal fastlægge grænserne for de nye storkommuner, ligesom det bliver kommissionen, der skal fremsætte lovforslag til vilkår for sammenlægningen.

Der er et problem, som jeg meget gerne ville have, at vi ser nærmere på i folketingsudvalget; det vedrører antallet af kommunalbestyrelsesmedlemmer i de 3 storområder. Styrelsesloven fastsætter som det maksimale 25. Jeg har været tilfreds med dette antal, og derfor har jeg medvirket til styrelseslovens tilblivelse med den begrundelse, at mange medlemmer i et kommunalt råd ikke nødvendigvis behøver at gøre arbejdet lettere.

Når jeg rejser spørgsmålet, skyldes det de 3 store bysamfund, som vi er ved at etablere, bysamfund af en størrelse, som vi ikke tidligere har kendt mage til bortset fra hovedstaden. Storårhus vil få ca. 220.000 indbyggere, Odense 160.000 og Ålborg 150.000. I disse store byområder vil antallet af kommunalbestyrelsesmedlemmer højst udgøre i hver kommunalbestyrelse 25. Jeg tror, dette tal er for lavt, og derfor bør det overvejes, om ikke antallet i disse 3 områder skal øges. I Århusområdet udgør det samlede antal af kommunalbestyrelsesmedlemmer i de kommuner, der nu foreslås sammenlagt, 143, og ved sammenlægningen af disse mange kommuner bliver antallet nu efter styrelsesloven for fremtiden 25. Jeg tror, vi skal se lidt nærmere på, om ikke større repræsentation bør være at foretrække i disse særlige områder her.

Jeg kunne også have lyst til at nævne begrebet lokalråd, som man kender i nogle kommuner, og som vi kender det her i København, et begreb, som man ikke kender i vor lovgivning, men som det måske for disse nye store områder, der skal danne en kom-